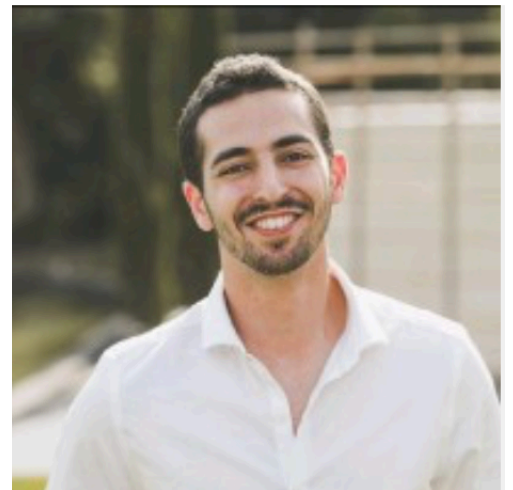

פעולה לע"נ סרו עמית בן חגית ורוני יודקביץ

משחק:

מעמידים את החניכים במעגל מסודר והמדריכים אומרים בכל סבב: "רגליים... רגליים... עיניים!"

כשאומרים "רגליים" בפעם הראשונה - כל החניכים מסתכלים על הרגלים שלהם.

כשאומרים "רגליים" בפעם השניה - כל החניכים מסתכלים על רגליים של מישהו אחר במעגל (אסור להרים עיניים!)

כשאומרים (או צועקים) "עיניים!" - כל חניכים מרימים את הראש ומסתכל בעיניים של אותו חניך שהם הסתכלו על הרגליים שלו.

במקרה ששני חניכים יוצרים קשר עין הם צריכים לצרוח צרחה אחת ארוכה עד שנגמר להם האוויר. החניך שצרח צרחה יותר ארוכה מנצח ונשאר במשחק, המפסיד יוצא.

קטע קריאה:

תקראו קטע זה, בכל סיום פסקה - תעצרו. ותסבירו במילים שלכם.

שְׁלֹא לַעֲמֹד עַל דָּם רַעִים – שְׁלֹא נִמְנַע מִלְּהַצִּיל נֶפֶשׁ מִיִּשְׂרָאֵל בְּשִׁנְרָאָהּוּ בְּסִפְנֵת הַמִּיתָה וְהַאֲבָדָה וְיִהְיֶה לָנוּ יִכְלֹת לְהַצִּילוֹ בְּשׁוֹם צַד, שְׁנֶאֱמַר (וּיקרא יט טז) לֹא תַעֲמֹד עַל דָּם רַעַף - כַּאֲשֶׁר יֵשׁ אִךְ יִכְלֹת לְהַצִּיל נֶפֶשׁ מִיִּשְׂרָאֵל - חֻבָּה

על יק אשיות אט

וְאָמְרוּ בְּסִנְהֶדְרִין (עג א) "תִּנְיָא מִנִּין לְרוּאָה אֶת חֲבֵרוֹ שְׁטוּבָע בְּנֶהָר אוֹ חִיָּה גוֹרְרָתוֹ אוֹ לְסֻטִים בְּאִים עָלֵיו
שֶׁהוּא חֵיב לְהַצִּילוֹ בְּנִפְשׁוֹ שְׁנֹאֲמַר לֹא תַעֲמַד עַל דָּם רַעְיָ" - *משל אמר לעולם שלו.*

וְעוֹד פָּלְלוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל בְּאַזְהָרָה זוֹ שֶׁלֹּא לְכַבֵּשׂ עֵדוֹת בְּדֵי שְׁלֵא יֵאָבֵד חֲבֵרוֹ מִמּוֹן. וְכֵן הוּא בַּמִּשְׁנָה (סדר
קְדוּשִׁים ד ח) מִנִּין שְׁאֵם נוֹדַע לוֹ עֵדוֹת שְׁאִינוֹ רְשָׁאֵי לְשִׁתְקָ עָלֶיהָ, שְׁנֹאֲמַר וְלֹא תַעֲמַד עַל דָּם רַעְיָ. - *אסור לעשות
בבבבים לאבותך האלוהים לעשות ממון חביריך. בלא ובלא שמזכיר בהכחשה שלו, חובה למנוע הכחשה רעה הנעשית לבל אבס.*

וּמִנִּין שְׁאֵם רְאִיתוֹ טוּבָע בְּנֶהָר וכו'. וּמִנִּין לְרוֹדֵף אַחַר חֲבֵרוֹ לְהַרְגוֹ, שְׁאֵתָה חֵיב לְהַצִּילוֹ בְּנִפְשׁוֹ? שְׁנֹאֲמַר לֹא
תַעֲמַד עַל דָּם רַעְיָ - *למה אני צריך בכלל לעשות את זה? שכל אחד ישאר בחיים שלו וזהו. זה לא נכון, יש פסוק מהתורה.*

שֶׁרֶשׁ מַצּוֹה זוֹ יְדוּעַ, כִּי כְמוֹ שֶׁיִּצְיֵל הָאֶחָד אֶת חֲבֵרוֹ בֶּן חֲבֵרוֹ יִצְיֵל אוֹתוֹ וַיִּתְיַשֵּׁב הָעוֹלָם בְּכָה, וְהָיֵל חֲפֵץ
בְּיִשׁוּבוֹ כִּי לְשִׁבְתָּ יִצְרָה, וְכִבֵּר נִתְבָּאָרוּ דִּינֵי מַצּוֹה זוֹ בְּמִסְכַּת סִנְהֶדְרִין (עג א) - *טעם המצוה: מה יקרה כאשר אבס
ציל את חבירו? חבירו ציל אותו. ובכך העולם יהפוך לחקום טוב יותר, ונקיים את רצון האל.*

וְנוֹהֶגֶת בְּכָל מְקוֹם וּבְכָל זְמַן בְּזִכְרֵיהֶם וּנְקִיבוֹת. וְהַעוֹבֵר עָלֶיהָ וְנִמְנַע מִלְּהַצִּיל וַיֵּשׁ יִבְלֵת בְּיָדוֹ עֵבֶר עַל
לְאוֹ(אִיסוּר לֹא תַעֲשֶׂה) - *טעם כאשר אבס לא עשה כלום (בעבריה 15 אין מעשה בפועל), עדיין עבר על לאו. זה מה שמראה את
חשיבות מצווה 15.*

סיכום:

בהלוותו של סרן עמית יודקביץ שהיה חייל מסור, ביקשה בת זוגתו שכל אחד מאיתנו יבחר כמה אנשים,
וישים לב איך הם מרגישים, ובאיזה מצב הם נמצאים. אם כל אחד מאיתנו יקח על עצמו להסתכל על
האחר, בין אם זה אמא, אבא, אח או חבר נוכל להפוך את העולם למקום טוב יותר.

בואו נקיים את צוואת המשפחה, וכל אחד יחשוב על חבר/ה שיודע שעובר/ת תקופה קשה, ולנסות לגרום
לו/ה להרגיש יותר טוב.

כמוכן שאם יש לכם כל דבר לשתף, בין אם זה קשור או לא, מוזמנים לפנות אלינו. שבוע טוב

